

forflag for endeel af indeværende Finantsaar. Vi skulle undersøge, hvorvidt det, der i den Henseende er foreslaaet, er tilstrækkeligt og passende, eller om det maaskee maatte være for Meget, og en saadan Undersøgelse skal naturligviis støttes paa ganske andre Fundamenter end dem, der af den ærede Rigsdagsmand ere fremsatte. Der kan slet ingen Sammenligning anstilles mellem de militære Underklassers Stilling under en Periode som den nærværende og det almindelige Dyrtidstillæg for de civile Embedsclasser, om hvilke der er Spørgsmaal i det Lovforslag, jeg for nogen Tid siden havde den Ære at indbringe. Det vil ogsaa være i Grindring, at i Aaret 1847, hvor der langtfra i den Grad var Anledning til at tage finantsielle Hensyn, som nu, blev der etableret en bestemt Forskjel i saa Henseende, en Forskjel, som i sin Natur ikke blot er grundet i finantsielle Betragtninger — thi det er en meget kostbar Sag at yde Armeen i en endnu rundeligere Grad Tillæg, end her er foreslaaet — men det har fornemmelig sin Grund deri, at Forholdene ere ganske forskjellige, idet Underklasserne i Armeen for en væsentlig Deel blive forplejede ved Naturalpræstationer, og det er derfor en Selvfølge, at de kunne hjælpe dem med et mindre contant Tillæg i Penge, som daglig eller maanedlig, efter hvilken Maalestok man vil opstille, tilstaaes disse Individuer, end de underordnede civile Bestillingsmænd. Derhos maa det ogsaa tages i Betragtning, at der fra Regjeringens Side er foreslaaet et saadant Tillæg for de militære Underklasser, som her er Spørgsmaal om, ikke een gang for alle, men baade for næste Finantsaar — altsaa for et heelt Aar — og endvidere for indeværende Aar. Det er ogsaa bekendt, at der for en Deel af Armeen er bevilget et saadant Tillæg for indeværende Aar. I det længere Tidsrum, for hvilket disse Tillæg skulle have Gyldighed, ligger der altsaa en Bevilling af en større Sum end, naar man simpeltvel tager Hensyn til dette een gang for alle foreslaaede Tillæg for de lavere lønnede Bestillingsmænd.

Formanden: Da Forhandlingerne ere begyndte med Rigsministeriet, skal jeg bemærke

for de ærede Medlemmer, at Rigsministeren ved Sygdom er forhindret fra at være tilstede.

Sage: Ved dette Lovforslag, som gaaer ud paa at formere vore Udgifter med nogle og 50,000 Rbd., skal jeg fatte mig ganske kort, da Sagen rimeligviis i sine Enkeltheder vil blive nærmere undersøgt, og, efter hvad den høitærede Formand har meddeelt os, skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at det synes mig, at denne offentlige Udtalelse fra en Autoritet, forsaavidt angaaer Dyrtiden, er meget uheldigt udtrykt, idet der siges, at den saakaldte Dyrtid ingenlunde tør haabes at have naaet sit Culminationspunkt. Jeg troer, at det er Noget, som meget Saa ville være istand til at have nogen begrundet Mening om. Heller ikke seer jeg nogen absolut Mulighed af derpaa at begrunde Noget, medmindre der var givet en detailleret Berægning over denne forventede Culminationspunktstid. Jeg kan ikke see, om det er støttet paa det One eller det Andet. At Rigsministeriet i denne Tillægsbevillingslov som i alle andre indtager den første Rang, er naturligviis for mig unødvendigt at nævne. Jeg kan ikke Andet end beklage, at man, efter hvad der er passeret i tidligere Finantsudvalg, har fundet det rigtigt at købe en Postgaard i Lübeck. Heller ikke kan jeg ganske tiltræde den Anskuelse, som er udtrykt i § 10, at det skulde være nødvendigt i alle Tilfælde at give Postcontrahenterne en Godtgørelse. Der siges ikke, for hvor lang Tid; men der maa jo være visse Contracter, som endnu staae ved Magt, og det vilde altsaa være bedre at sige: vi antage det for rimeligt, at der gives disse Folk en Almisse, eller hvad man vil kalde det; men den, som har indgaaet en Contract, maa staae ved den i den Tid, Contracten varer, eller ogsaa bede om et Tillæg, fordi han maaskee ikke kan undvære det; men Alle, vil jeg haabe, ere ikke i det Tilfælde, og man pleier ellers at opfylde sin Contract. Vi maa heller ikke glemme, at dersom Kornpriserne vare faldne overordentligt, saa vilde de jo ikke have givet os Penge tilbage. Jeg vil imidlertid gjerne tilstaae, at der i de fleste Tilfælde kan være saadanne Billighedshensyn at tage, og jeg troer heller ikke, at Thinget vil negte den forlangte Begjæring.